

[Grove]

fravær fra hjemmet? Hvis vi ud over diæter skal yde tabt arbejdsfortjeneste, er det, jeg vil spørge indenrigsministeren: skal det forstås sådan, at man altid er sikker på at få sine diæter, og har man så en tabt arbejdsfortjeneste, får man den betalt ved siden af diæterne? Hvis det er det, forslaget går ud på, har vi vores betænkeligheder ved det. For så er det jo rigtigt, at vi kan stille det andet spørgsmål: hvis det er en landmand, der får sine diæter for at sidde i en kommunalbestyrelse, og han så har en udgift til en husbond afløser, vil det så direkte kunne udbetales også? Er det på den måde, man skal forstå dette, eller skal den tabte arbejdsfortjeneste, man har, altid overstige selve diætbeløbet? Deri ligger for mig et spørgsmål, som jeg meget gerne vil have belyst, og jeg håber, jeg får svar på det enten her eller i udvalget. I det øjeblik vi har fået de svar, vil vi tage stilling til det sidste spørgsmål.

Bollmann (CD):

De foreslåede ændringer vedrører spørgsmål, der har været en del fremme i den offentlige debat, ikke mindst spørgsmålet om en større ligestilling mellem de medlemmer, der er ansat under det offentlige, og andre medlemmer af kommunalbestyrelser.

CD er tilfreds med ministerens kommentarer, når han fremhæver, at offentligt ansatte ikke ubeskåret kan få udbetalt fuld løn samtidig med diæter og honorarer. Men naturligvis er det både ret og rimeligt, at selvstændige og lønmodtagere fra det private erhvervsliv får en rimelig godtgørelse. Vi håber, at dette forslag kan medvirke til at gøre det mere tåleligt at fungere som medlem af en kommunalbestyrelse.

Vi har heller ikke noget ønske om at stramme betingelserne for dokumentation mere, end det fremgår af bemærkningerne. Vi håber, det vil være muligt at administrere reglerne efter de intentioner, der her er beskrevet.

Også på det andet område, hvor forslaget indebærer ændringer, er vi positive, og selv om Kommunernes Landsforening er skeptisk, finder vi, at det er en fornuftig ordning. Det er i øvrigt lidt vanskeligt at se, hvilke indvendinger landsforeningen har.

Så er der endelig spørgsmålet om funktionsvederlaget for viceborgmestre, der er

nævnt i forslaget. Det er muligt, jeg har overset noget, men jeg har ikke kunnet se, hvad ministeren egentlig selv mener om Amtsrådsforeningens forslag, så det vil jeg da gerne bede om en kommentar til.

De øvrige ændringer er af teknisk karakter, så jeg skal blot gentage, at CD kan tilsige lovforslaget en velvillig behandling i udvalget.

Alfred Andersen (SF):

I socialistisk folkeparti kan vi fuldt ud tilslutte os ministerens bemærkninger om, at der er ønske om en forbedring af arbejdsvilkårene for de folkevalgte i kommunalbestyrelser og amtsråd. Vi er blot ikke sikre på, at problemets løsning er så nem, som det fremgår af det lovforslag, vi her har til behandling.

Forslaget om, at der kan indkaldes stedfortrædere efter 1 måned i stedet for efter 2, må man naturligvis erkende er en forbedring. Men hvorfor ikke helt afskaffe paragraffen? Jeg har været medlem af et byråd i 15 år, og i en af perioderne havde vi to næsten lige store grupper i byrådet. Det var 14-15. Det var ikke så få gange, at vi havde kampafstemninger i perioden, og det resulterede i, at rejser måtte aflyses, og at man i sygdomstilfælde måtte op af sengen og til afstemning. Derfor er jeg mest stemt for, at man indkalder stedfortræderne, når kommunalbestyrelsen finder det nødvendigt. Man må vel også erkende, at ved at ændre det fra 2 til 1 måned er man lige ved at gøre paragraffen overflødig, fordi mange kommunalbestyrelser kun holder møde én gang om måneden. Men det kan vi som sagt tale videre om i udvalget.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger mere. Der har været nedsat en arbejdsgruppe i 1959, og denne arbejdsgruppe, som har været inde på dette problem, siger, at spørgsmålet om stedfortræderens indtræden i kommunalbestyrelsen må afgøres selvstændigt af kommunalbestyrelsen, fordi, siger man, man kan ikke sammenligne et folketing og et kommunalt byråd. Hvis man i et folketing kommer i mindretal, kan regeringen true med at gå, og det betyder, at den, selv om den er i mindretal, kan få fremtvunget et flertal ved truslen om at gå. Det har vi oplevet herinde ikke så få gange. Det kan man